

JOAQUIM MUNTAÑOLA O LA VISIÓ MÉS DIVERTIDA DE LA CATALUNYA DEL SEGLE XX, EN UN LLIBRE IL·LUSTRAT

Angle Editorial publica *La memòria fa pessigolles*, el primer recull de vivències i anècdotes de Joaquim Muntanola, un dels millors dibuixants de casa nostra

Títol: *La memòria fa pessigolles*

Subtítol: *Records i ninots*

Autor: Joaquim Muntanola

Pàgines: 200

Format: 14,5 x 23 cm

Preu (amb IVA): 25,50 euros

Preu (sense IVA): 24,52 euros

Tapa dura amb sobrecoberta

ISBN: 978-84-96970-28-1

Data de publicació: 18 de febrer de 2008

*“Els dibuixos de Joaquim Muntanola són directes, frescos i terapèutics,
com un suc de taronja de bon matí”*

[Miquel Ferreres]

*“Jo, de petit, volia ser Muntanola... i ara, molts anys després,
l’he conegut, estimat i sóc un fer.muntanola”*

[Fer]

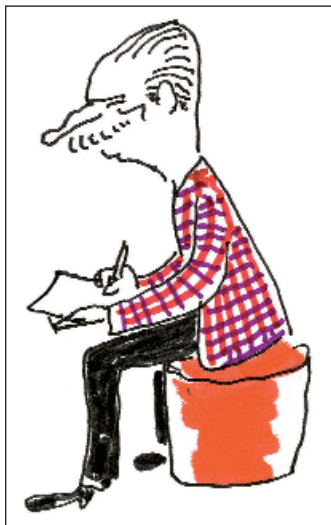
*“Una gran persona i un gran dibuixant.
Les millors caricatures, en quatre ratlles, del segle XX”*

[Antoni Batllori]

*“L’home vital i entranyable que és Muntanola
aconsegueix transferir aquestes qualitats a totes les seves obres”*

[Jaume Capdevila (Kap)]

EL LLIBRE: LA MEMÒRIA FA PESSIGOLLES

La trajectòria humana i professional de l'escriptor i dibuixant Joaquim Muntañola arriba amb *La memòria fa pessigolles*, un llibre personal i divertit alhora, en el qual l'autor, testimoni de les evolucions de la nostra societat en el darrer segle, escriu i dibuixa moments inoblidables.

Amb més d'un centenar d'il·lustracions, algunes de les quals inèdites, Muntañola ens recorda l'evolució de la premsa esportiva i humorística dels darrers 75 anys; l'activitat teatral i la seva gent; les millors anècdotes viscudes en el món de l'esport; experiències increïbles ocorregudes en els seus viatges; històries secretes de personatges que ha conegut (Truman Capote, Charles Chaplin, Salvador Dalí...). Tampoc pot oblidar-se de parlar de la seva Costa Brava, recordant l'evolució del turisme a Platja d'Aro. Tot plegat, explicat en primera persona, amb l'humor i la bonhòmia que caracteritza l'autor.

EL PRÒLEG

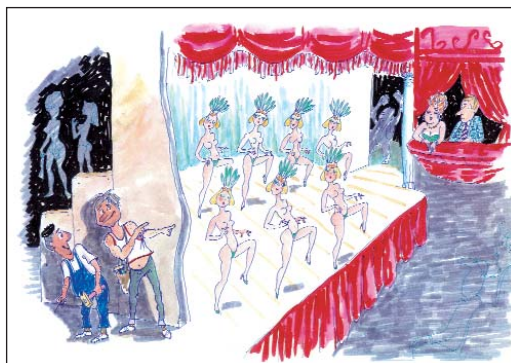
A punt de fer 94 anys, i amb una majoria d'amics havent-me deixat per sempre, la gent pensa que, com el que diu en Raimon, «no sóc d'eixe món», en el sentit més físic de la paraula. I parodiant la frase tarradellesca, vinc a dir que «encara sóc aquí». I per deixar constància que això és així, res millor que fer unes memòries al meu estil i titular-les «La memòria fa pessigolles», perquè, a mi, la memòria em fa pessigolles. Em pessigolleja la successió de coses que m'han passat al llarg d'aquesta vida, llarga però no feixuga. He conegut molta gent, he vist molts paisatges, he fet força coses, però a part de fabricar una bona família i ninots, em fa il·lusió (és fantàstic tenir il·lusions tan a prop de la centena!) deixar als meus fills, néts i besnéts uns apunts, escrits i gràfics, tractant coses que he viscut, els records de les quals «em fan pessigolles». Les pessigolles no són mai transcendents, i aquí no trobareu massa coses que valgui la pena esmentar, però sí que pretenc que, a través d'aquestes pàgines, s'endevini la meua personalitat i el meu tarannà. És la demostració palpable que «encara sóc aquí».[Joaquim Muntañola]

FRAGMENTS DEL LLIBRE

TEATRE

De l'article *Las alegres chicas de Colsada*

“De vedettes simpàtiques en vaig conèixer algunes. La Conchita Leonardo, la Carmen Cuenca, la Maty Mon, la Merche Mar, la Gardenia Pulido, la Bella Dorita... A aquesta me la va presentar en Xavier Regàs, que era el seu advocat, el qual em

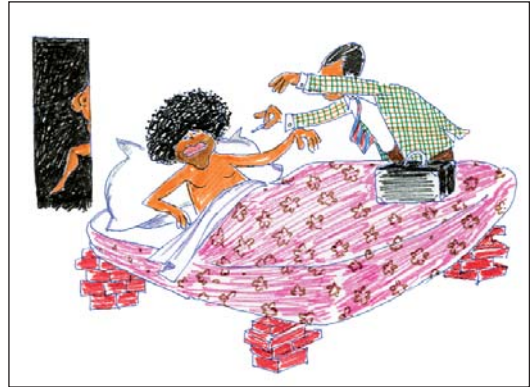

va explicar com la Bella va trobar en una situació difícil el seu marit amb la minyona que, segons la Dorita, era un monstre incapaç de provocar la libido a cap home. A mi, la Bella Dorita em va semblar una senyora molt senyora, que es prenia en broma els homes i que els distingia per la mida de les joies que li regalaven, que eren moltes, perquè ella tenia l'obsessió de no rebre cap més obsequi que no fossin joies”.

ESPORTS

De l'article *Doctor Bestit, gràcies!*

“Com molta gent sap, en Maradona, uns mesos després de fitxar pel Barça, va agafar una hepatitis força important. Males llengües deien que l'havia pescat en un carrer no gaire lluny de l'Estadi... Doncs bé, el doctor Bestit va anar a visitar-lo a casa seva, una bonica torre de Pedralbes que, per cert, havia llogat a una família amiga meva, la família Bellvé, propietària de Meyba. Un cop a l'habitació, què es va trobar? Doncs un llit sense potes... que havien estat substituïdes per maons... i una senyora despullada ficada al llit, al costat del Pibe. La noia es deia Claudia i en aquell moment era la seva nòvia. El doctor explicava que aquella noia es movia dintre i fora del llit despullada mentre ell intentava prendre la pressió al crac argentí”.

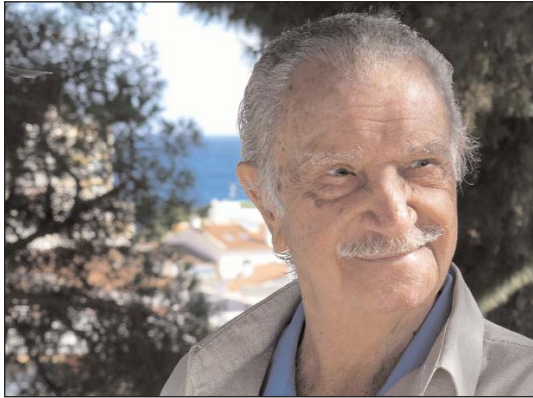
PERSONATGES

De l'article *En Charlot i la ploma voladora*

“A la Place Vendôme, a la porta del Ritz, vaig coincidir amb un munt de gent. Hi havia en Charles Chaplin, en Charlot, que feia una conferència de premsa. Mostrant el meu carnet de soci del Club de Tennis Barcino, em van deixar entrar tranquil·lament, i vaig poder situar-me tot just al costat d'en Charlot, tan a prop que en totes les fotografies que es publicaren de l'acte hi havia un jove ocupant la càmera, que era un servidor. Jo tenia una ploma Montblanc que m'havia regalat algú i que va servir perquè en Charlot signés autògrafs a tort i a dret. De cop i volta, el genial creador d'El Dictador m'agafà del braç i em portà lluny del brogit per anar a parar a un altre brogit. Total, que vaig perdre de vista en Charlot i la ploma Montblanc. No els he vist mai més. La ploma va volar com aquell globus, que era la bola del món, que volava pels aires empès per mans i peus del genial imitador de Hitler”.

L'AUTOR

Joaquim Muntañola i Puig va néixer a Barcelona el 9 d'abril de 1914. Als anys trenta, va publicar els primers dibuixos a les revistes *Xut!*, *L'Esquitx*, *En Patufet*, *TBO*, *El Be Negre*, *Papitu* i *Lecturas*. Després de la guerra va dirigir la revista *Atalaya* i el 1944 començava una reeixida col·laboració amb *El Correo Catalán* que es va allargar fins a la dècada de 1980. També va dibuixar a *El Mundo Deportivo*, *Vida Deportiva*, *Barcelona Deportiva*, *Dicen*, *RB*, *Barça* i *Lean*. El 1955 posà en marxa la revista d'humor *Locus* i el 1962 s'incorporà a

La Vanguardia, on va publicar una vinyeta diària fins a 1984. Ha escrit diverses obres de teatre. L'any 2000 va rebre la Creu de Sant Jordi.

 Angle Editorial

MÉS INFORMACIÓ:

Premsa Angle Editorial

Tel. 93 362 10 45 / Mòbil 620 43 07 18

premsa@angleeditorial.com